

DUÁ IÄŒEKOVÁ%o POVÄ•DÄ•NÄ•

StÄ™eda, 31 Ä™Ä-jen 2018

Venku

je hnusnÄ› a zmÄ›na Ä•asu mnÄ› rozhodila spanÄ›. VeÄ•er nemohu usnout a rÄ›no civÄ-m do tmy, aÄ•koliv bych si mohla pÄ™ispat. Nemohu spÄ›jt a chci vyvenÄ•it psy, vyÄ¾enu je z pelechÄ›, ti nevÄ›Ä™Ä-cnÄ› civÄ- skrze domovnÄ- dveÄ™e do rannÄ-ho Ä›Ä-rÄ›nÄ- s hustou mlhou, a zÄ-rajÄ- na mne s nechÄ›pavÄ½m vÄ½razem: äžTo snad nemyslÄ-Ä› vÄ›Ä¾nÄ›?âœ

V Ä•ase plÄ-skanic je nejlÄœpe

zapadnout do Ä™tulnÄœho uÄ›Ä›jku po babÄ•e, s nÄ›jakou pÄ›knou detektivkou, po ruce zÄ›zvorovÄ½ Ä•aj s medem, nebo jeÄ›tÄ› lÄœpe, docela obyÄ•ejnÄ½, s frÄ›Ä›nkem rumu.

A pak uÄ¾ jenom poslouchat pleskÄ›nÄ›

kapek na parapet okna a praskÄ›nÄ› ohnÄ› v krbu. Krb nemÄ›jm, tak alespoÄ› Ä›jumÄ›nÄ› v radiÄ›torechÄœ! I pÄ™es to hnusnÄœ poÄ•asÄ› nakonec stejnÄ› jdu ven, jsou tu DuÄ›jiÄ•ky a stejnÄ› tak, jako mnozÄ› z vÄ›s pÄ›jdu na hÄ™bitov zapÄ›lit svÄ›Ä•ku a vzpomenout na blÄ-zkÄœ zesnulÄœ. Stromy na hÄ™bitovÄ› zatÄ-m majÄ-strakatÄœ klaunovskÄœ obleÄ•enÄ›, aby si nÄ›vÄ›tÄ›vnÄ-ci naposledy pÄ™ed zimou uÄ¾ili podzimnÄ-ch barev. UÄ¾ brzy studenÄœ poryvy zÄ›padnÄ-ho vÄ›tru z nich tu parÄ›jdu servou. Je cÄ-tit, jak tlejÄ- listy a vÄ›jude je pÄ™Ä-tomnÄ› vÄ›nÄ› hÄ™bitovnÄ-ch chryzantÄœm.

JeÄ›tÄ› nedÄ›vno jsem udÄ›lala krÄ›snÄ½

vÄ½let z JincÄ› na BrdskÄ½ Olymp. NÄ›dhernÄ½ sluneÄ•nÄ½ den, konec tereziÄ›nskÄœho lÄœta. Z JincÄ› jsem Ä›la jeÄ›tÄ› tentokrÄ›t na hodnÄ› zvlÄ›Ä›tnÄ- hÄ™bitov. NenÄ- tam nikdo pohÄ™benÄ½, je to jenom vzpomÄ-nkovÄ½ hÄ™bitov trampÄ›. Jeden podobnÄ½ znÄ›jm lÄœta, ten je nad Ä›evnicemi. Tam jsou moje oblÄ-benÄ› mÄ-sta, kam chodÄ-m na houby. JÄ-loviÄ›tÄ› ÄœernolickÄœ skÄ›ly, DobÄ™michovice, VÄ›jenory, Skalka, MnÄ-Ä›jek pod Brdy. Tam se hÄ™bitov Otroci vzpomÄ-nek nachÄ›zÄ›, kousek od vrcholu Babka a louka se zbytkem chatky opodÄ›il, bÄ½vÄ›j v dobÄ› sezÄ›ny pokryta spoustou urostlÄ½ch bedel, s kloboukem v prÄ-mÄ›ru i tÄ™micet centimetrÄ›. x x x

Letos, kdyÄ¾ jsem

dÄ›lala vÄ½lety z Jince, jsem objevila dalÄ›Ä› pietnÄ- symbolickÄœ mÄ-sto na Slonovci, patÄ™Ä-cÄ- vzpomÄ-nkÄ›m na tramskÄœ kamarÄ›dy. Jeho zakladatelem je znÄ›mÄ½ brdskÄ½ tramp RysÄ›k. Tohle Rysovo povÄ-dÄ›nÄ- jsem naÄ›la ne netu:

âžâœnÄ›kdy v roce 2007 jsem byl s

kamarÄ›dem Samem Beldou v ÄœenkovÄ›, na jakÄœmsi snad novoroÄ•nÄ-m tramskÄœm bÄ›le a druhÄ½ den jsem mu Ä›jel ukÄ›zat CAMP PROLOMENÄ•. Cestou zpÄ›jtky jsme si povÄ-dali a jÄ› mu Ä™Ä-kal, Ä¾e mÄ›jm takovÄ½ nÄ›pad, nÄ›kde v okolÄ- udÄ›lat symbolickÄ½ tramskÄ½ hÄ™bitov - mÄ-sto ke vzpomÄ-nÄ›nÄ- na kamarÄ›dy trampy - a jemu se to lÄ-bilo a tak ta myÄ›lenka zaÄ•ala pomalu zrÄ›jt.

Asi za pÄ›l roku po tÄœ jsem se

dozvdÄ›l, Ä¾e kamarÄ›d Sam Belda cestou na oslavu svÄ½ch 61. narozenin mÄ›l tragickou nehodu a zemÄ™el äœ utopil seâœ! Byl pÄ™Ä-tomen u zrodu tÄœto myÄ›lenky a byl prvnÄ-, jeho¾ placka v roce 2008 byla pÄ™idÄ›lÄ›na na smuteÄ•nÄ- skÄ›lu na vrcholu kopce Slonovce.

Od tÄœ doby tam postupnÄ› pÄ™ibýlo asi

90 placek - kamarÄ›dÄ›, kamarÄ›dek nejenom z celÄœ republiky, ale majÄ- tam placku i kamarÄ›d z Kanady Lampa, z AustrÄ›lie kamarÄ›dka RÄ›koska a z USA ZoltÄ›n.

Tých tramských hbitov v Brdech je mnohem víc, ale jenom tyto dva jsem navštívil. Placky a kamaržka, jako vzpomínky i na mnohá kamarždy vrstevníky, stále působí vají!

deeres